

Wydanie wieczorne.
„GŁOS NARODU”
wychodzi dwa razy dzien-
nie, o godz. 9-tej rano i o
godz. 6-tej wiecz. W nie-
dziele i święta uroczyste
raz na dzień, rano.

PRENUMERATA wynosi
w Krakowie: miesięcznie
2 kor., kwartalnie kor. 6;
za jednorazowe zanosze-
nie do domu dopłaca się
40 hal., za dwurazowe
60 hal.

Na prowincyi: miesięcznie
kor. 2 hal. 70, kwartalnie
kor. 8. W państwie nie-
mieckiem kwartalnie kor. 10; w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za dwu-
razową wysyłkę dziennie DOPLACA się 40 hal. MIESIĘCZNIE. Zmiana adresu: 40 hal.

GŁOS NARODU

Dziennik polityczny, założony w r. 1883 przez Józefa Rogosza.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupré.

Głos 10 hal. w tygodniu.

Osobna prenumerata na
wydanie poranne wynosi
miesięcznie w miejscu
z odnośnieniem do domu
1 koronę.

Numer poranny 4 h., wie-
czorny 10 hal. Listy pieni-
żne przekazy na prenu-
meratę i inseraty, franco
do Administracji „Głosu
Narodu”. — Prenumeratę
oprócz upoważnionych a-
gencji przyjmuje każdy
urząd pocztowy w obrębie
monarchji i w państwie
niemieckiem. Reklamacje

nieopieczątowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Rękopisów redakcja nie zwraca.
Adres Red. Ul. św. Krzyża 1. 7 Adres tel. „Głos Narodu” Kraków. Telefon Nr. 19.

Nr. 59

Kraków, sobota dnia 3 lutego 1906 roku.

Rok XIV.

Żydzi i rusini

Aljans rusko-żydowski-socjalistyczny, za-
czytna się utrwalac i wydaje ciekawe owoce. Na
ostatnim wiecu ruskim w Stanisławowie, zwoła-
nym przez ks. Barycza i trzech innych duchow-
nych grecko-katolickich, głównym referentem
był żyd-socjalista niejaki Seinfeld! Włoscianie
ruscy, zebrani coprawda dość nielicznie, mieli to
jedynie w swoim rodzaju widowisko, że na trybu-
nie obok kapłanów zasiadł żyd, z tradycji i prze-
konania najzaciętszy wróg kościoła katolickiego,
i pouczał lud chrześcijański o jego prawach i obo-
wiązkach, z żydowskiego i rewolucyjnego punktu
widzenia; a kapłani nie tylko nie zaprotestowali
przeciwko temu zuchwalstwu żyda, ale przyklas-
nęli mu i otoczyli go swoją opieką. Bo bez ich
interwencji, trudnoby było żydowi bezkarnie do
włoscian się odzywać...

W taki to sposób pewna część ruskiego du-
chowieństwa spełnia swoje posłannictwo ka-
płańskie i społeczne, — dopomagając do pod-
kopywania powagi Kościoła wśród ludu, i umo-
żliwiając posiew nienawiści i zawiści w sercach
włoscian ruskich...

A przecież ten włoscianin ruski, ekonomicz-
nie słaby, a kulturalnie mało rozwinięty, jest
najlepszym materiałem dla żydowskiego wyzysku,
i rzeczywiście, nigdzie lud wiejski nie odczuł tak
dotkliwie „żydowskiej opieki”, — nigdzie lichwa
nie grasuje w sposób tak zastraszający, nigdzie
nędza z tego powodu nie jest większą jak właśnie
na Rusi. I oto kapłani, — przywódcy ludu,
jego oświeciciele, świadkowie jego biedy i nie-
poradności, — sprowadzają sobie żydów na wiece
włosciańskie, j dla dogodzenia swej nienawiści
do polskiego obywatelstwa, pozwalają żydom lud
bałamucić i znieprawiać...

Cóż na to powiedzą biskupi unicyi. — jak
się zapatruje na taką politykę, metropolita Szep-
tycki?

Co do żydów, ich wyrachowanie jest bardzo
proste i zupełnie logiczne. Wiedzą oni dobrze,
że agitacja rewolucyjna wśród ludu ruskiego,
będzie miała przede wszystkim jeden skutek: pod-
nieci włoscian przeciwko żydom, i wywoła zabu-
rzenia antyżydowskie, podobne do tych, któ-
rych widownią były miasta i miasteczka żydowskie
na Rusi zakordonowej. Aby więc o ile moż-
ności temu zapobiedz, przedstawiają się włoscia-
nom jako ich dobroczyńcy i opiekunowie, jako
szermierze ich praw, — i usiłują żywiołową nie-
chęć do żydów drzemającą na dnie duszy każ-
dego chłopca ruskiego, zwrócić przeciwko „pa-
nom” i przeciwko Polakom. Spekulacja nie złe
obmyślana, która jednak rozbija się o zdrowy
instykt włoscian...

Że jednak w tej robocie żydzi znajdują po-
moc i poparcie duchowieństwa ruskiego, że pod
patronatem księży mogą znaleźć dostęp do ludu
ruskiego, — to już należy do objawów politycz-
no-moralnej patologji, których po prostu nieczem
nie podobna wytłómaczyć...

Emerytura urzędników prywatnych.

Wiedeń 2 lutego.

(A) Koło polskie dotrzymało słowa: po pier-
wszem czytaniu ustawy o kontyngencie rekrutów,
na porządek dzienny weszła ustawa o zabezpie-
czeniu emerytalnem urzędników i oficjalistów
prywatnych w brzmieniu, zrehabilitowanem ostate-
cznie na podstawie kompromisów wielokrotnych
w komisji.

O tych rokowaniach i kompromisach tudzież
o postawie, jaką zajęło w owej sprawie Koło pol-
skie, jeszcze pod koniec października 1905 r. poseł
Kazimierz hr. Szeptycki zamieścił w łamach „Pol-
nische Korrespondenz” (N. 33) bardzo pouczają-
cy artykuł. Pozwolę sobie przytoczyć tutaj wa-
żniejsze jego ustępy.

Rząd wniósł przedłożenie odnośne w 1901 r.
poseł Szeptycki zarzuca przedłożeniu jedną wadę
ogólną i dwie szczegółowe. Wadą ogólną było nie-
dostateczne, dorywcze opracowanie projektu, go-
nitwa za popularnością bez uwzględnienia natu-
ralnej w Austrii różnicy, jaka zachodzi w stosun-
kach każdego kraju z osobna. Następstwem tego
szablonowego niwelowania istniejących różnic i
gonitwy za popularnością były dwie wady spe-
cjalne:

1. Nałożenie zbyt wielkich ciężarów na chle-
bodawcę przy równoczesnem unikaniu odpowie-
dzialności finansowej z strony państwa;

2. Organizację instytucji: gromadzenie fun-
duszów, wymierzanie emerytury oparto na zasa-
dzie centralistycznej, doprowadzonej poprostu do
absurdum. Wszystkie sprawy miał załatwić jeden
zakład centralny emerytalny w Wiedniu; organa-
mi wykonawczymi miały być związki powiatowe;
o poszczególnych krajach koronnych wcale nie by-
ło mowy w owym przedłożeniu.

Te wady przedłożenia rządowego wytknęły pol-
skim członkom komisji społeczno-politycznej, a
następnie i podkomitetu drogę postępowania.

Posłowie polscy zgadzali się na nałożenie na
pracodawców znacznych ciężarów. Pragnęli prze-
cież ustalić granice do których sięgać ma odpowie-
dzialność finansowa pracodawcy. W sprawie orga-
nizacji zajęli stanowisko autonomiczne. O tem
zrazu nie chciała słyszeć biurokracja wiedeńska.
Zasłaniała się argumentem, iż względy aseкура-
cyjno-techniczne nie pozwalają na przełamanie
zasady centralistycznej. Wreszcie i tutaj stanął
kompromis. Zakładowi centralnemu zostawiono
tylko to, co należy do jednolitej gospodarki finan-
sowej i kontroli naczelnej. Wszystkie inne intere-
sy będą załatwiałły urzędy kraj, emerytalne. Po-
zostawiono im nawet prawo lokowania krajowych
kapitałów emerytalnych w wysokości trzech czwar-
tych zebranej sumy.

Wreszcie podkomitet wniósł swój projekt
do komisji, która go uchwaliła dnia 4 paździer-
nika.

Rozprawy nad powszechnem prawem głosowa-
nia nie pozwoliły Izbie poselskiej załatwić przed-
łożenia jeszcze przed 1 stycznia 1906 r. Nim ato-
li Izba poselska rozjechała się na ferye święte-
czne, postanowiono, by ustawa emerytalna urzę-

dników prywatnych była pierwszym punktem
porządku dziennego po świętach. Nie można też
nazwać poprawnem postępowaniem prezesa Izby
poselskiej, hr. Vettera, który — chcąc dowieść
gorliwości lojalnej — na pierwszym miejscu no-
wego porządku dziennego postawił kontyngent
rekrutów, a nawet miał ochotę wsunąć tuż po
rekrutach ustawę o chmielu.

Imieniem Koła Polskiego przemówił na
czwartkowym posiedzeniu Izby poselskiej Ka-
zimir hr. Szeptycki. Przestrzegał przed stawia-
niem daleko idących poprawek, które spowodo-
wać mogą nowe długie rozprawy w komisji.
Następstwem takiej zwłoki w chwili obecnej by-
łoby udaremnienie uchwalenia całej ustawy.

Mówcy hr. Zedtwitz (konserwatysta), Reich-
städter (młodoczech), oraz Karbus (młodo-
czech) podkreślali kolejno, że przemysłowcy nie-
mieccy nie mieli ochoty zrazu do ponoszenia cięż-
arów emerytalnych, ale całą sprawą kierowali
tak, by odinm udaremnienia ustawy spadło na
posłów rolniczych. Manewr się nie udał. Potem
znowu Niemcy nie chcieli słyszeć o ustępstwach
na rzecz stanowiska autonomicznego, słowiań-
skiego.

Minister spraw wewnętrznych złożył ważną
deklarację: oświadczył, że rząd akceptuje zmia-
ny, porobione w przedłożeniu przez komisję so-
cjalno-polityczną. Chce bowiem przyspieszyć
uchwalenie ustawy.

W poniedziałek zabiorą głos mówcy gene-
ralni. Tak samo w Izbie Panów ustawa nie po-
winna napotkać trudności wobec zgody rządu.
Wolno tedy się spodziewać, iż niebawem wej-
dzie w życie owa ustawa, która będzie ważną
dźwignią w podniesieniu dobrobytu średnich
warstw ludności. Zabezpieczenie starości tudzież
losu wdów i sierot doda urzędnikom prywatnym
energii i ochoty do pracy.

Przyszłość Rosji.

II.

Nawiasem należy powiedzieć, że Królestwo
Polskie zachowa się najspokojniej i agrarnej
kwestji tu tak, jak nie będzie, to też rząd rosyj-
ski zacznie stąd wojska wycofywać i do Rosji
przeniesie. Bez wielkich więc wysiłków Króle-
stwo wypędzi urzędników Rosjan, a urzędy i
szkoły zostaną obsadzone miejscowym żywio-
łem. Stało się coś podobnego na Węgrzech i sta-
nie się i tutaj. Taki Namiestnik, czy tam Jene-
rał gubernator będzie zmuszonym z słodko kwa-
śnym uśmiechem dać za wygraną, zadowolony,
że mu się udało przynajmniej ocalić prestige
monarchji i pogodzić się z autonomją Polski,
która stanie się faktem dokonany. Nikt, (nie
mówi się o garści niedowarzonych zapaleńców)
nie będzie myślał o oderwaniu Królestwa od
Rosji, nie miałoby to wobec dzisiejszej politycz-
nej konstelacji w Europie ni celu, ni sensu.

Na Litwie, Żmudzi i na Białorusi kwestja
będzie trudniejszą, tam kwestja agrarna może
się zapalić, jak również i w kraju południowo-
zachodnim. W prowincjach nadbałtyckich będą
straszne zamieszki: Łotwa będzie się mścić na
Niemcach za wiekowe swe krzywdy, a nie da-
ruje i Rosjanom: Krew się poleje i na wsiach
i w miastach. Kultura niemiecka zostanie zmie-
cioną.

To też europejskie mocarstwa będą zmuszone włączyć się w wewnętrzne sprawy rosyjskie i wejść dla czasowej okupacji chociaż te czasowe okupacje są już z praktyki znane, że ciągną się in infinitum. Szwecja zajmie Finlandję, żeby z niej już nigdy nie wyjść; Prusy zajmą północną część Królestwa polskiego po Wisłę i Narew wraz z okragiem Białostockim, czyli prawie tak zwaną „Kneisebeksche Graenze“, oraz Zmujdz i Księstwa Nadbałtyckie po Dźwinę i Pejpus. Na Austrię wypadnie wielkie zadanie, albowiem zająć musi resztę Królestwa, Litwę z Wilnem po Dźwinę, Białoruś po rzekę Soż, oraz Kijowską Ruś, Podole ze stepami Chersonskimi po Dniepr i Czarne morze. Zaś Rumunia zajmie Bessarabję całą, także żeby więcej z niej nie wyjść.

Inne mocarstwa, a przedewszystkiem Anglia i Francja wysła swoje floty; ta ostatnia zajmie zapewne czasowo i to naprawdę czasowo jako sojuszniczka, Petersburg, aby Rosji ułatwić zadanie stłumienia rewolucji, która tym sposobem będzie miała możność wyprowadzić wszystkie swoje wojska. Zajmą nie tylko Petersburg, ale wysła swoje floty na Morze Czarne, gdzie prawdopodobnie Anglia zajmie południowy Kaukaz, aby nie dać się Turcji zaawanturować.

Stolica Rosji przeniesie się wobec tego do Moskwy, i to zapewne na długie czasy, a Petersburg zostanie teraz tylko okienkiem do Europy. Rosja zostanie odcięta od mórz Bałtyckiego i Czarnego; zresztą ona floty tak, jak niema. To nad czem Piotr Wielki pracował i co mu przekazała polityka jego przodków, którzy wszelkimi siłami chcieli zagarnąć brzegi od mórz: Bałtyckiego a następnie i Czarnego, zostanie od razu zniszczonem i znowu wieki przejdą, zanim chociaż w części odzyskanem będzie; w zupełności pewno nigdy.

Będzie to Rosji podział pierwszy; będą się jej ziemią obdzielali ci sami, z którymi ona dokonała pierwszego podziału Polski. Rosja zostanie upokorzona; nie będzie jednak mieć, ani czasu, ani ochoty zastanawiać się nad tem, co się stało, gdyż wewnątrz będzie wrzała najokropniejsza rewolucja i wojna domowa. W kraju nędza, głód i choroby uniemożliwią ruch rewolucyjny, a zarazem i odpór nieprzyjacielowi, który zajął najspokojniej najpiękniejsze prowincje rosyjskie. Na osierocony tron mogą się zjawić różni pretendenci, co jest możliwem wobec tak licznie rozrodzonej familji cesarskiej. Wojna domowa nieuchronna i może potrwać długo, nawet dłużej, niżby przypuszczać można było. Będzie to drugie, ale poprawne i pomnożone wydanie zamieszek za samozwańców tylko w daleko większym stylu. W każdym razie

jest pewnem, że Rosja, nie na lata, ale na dziesiątki lat zniszczoną zostanie i na nowo będzie się musiała wszystkiego dorabiać. Czy stworzony rewolucją porządek i ustrój społeczny utrzyma się, tego powiedzieć i przewidzieć niepodobna; zdaje się jednak, że ludność tak zmaleje, że agrarny ruch, który był tego wszystkiego przyczyną, sam w sobie bez śladu zamrze.

Wobec tego okupacja usługujących sąsiadów zapewne się na długo. Z drugiej strony Syberja, w której wojska wyprowadzą szybko dla ratowania walącego się starego porządku, pozostawiona samej sobie i widząc, co się w Rosji dzieje, a sprzy krzywszy sobie rządy petersburskich satrapów, którzy ją gnębili i wysysali do ostatniego, oderwie się od Rosji jak dojrzały owoc, podobnie jak to zrobiła niedawno Norwegja i utworzy samoistne państwo. I to najprawdopodobniej Rzeczpospolitą Syberyjską. Praktyczni i rozsądni Sybiracy w braku wszelkiej tradycji historycznej, z braku arystokracji rodowej, nawet nie pomyślą, że może być inna, również dogodna i praktyczna forma rządu, jak właśnie rzeczpospolita. Powtórzy się tu to samo, co było w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, które mają z Syberją i jej zaludnieniem wiele wspólnych cech. Syberja oderwie się na zawsze; Rosja bowiem na razie nie będzie mogła, potem nawet nie będzie chciała starać się o powtórne zawojowanie Syberji, co zresztą nie byłoby już tak łatwem. Równocześnie rzeczpospolita Syberyjska zajmie w posiadanie średnioazjatyckie gubernje i kraje Rosji. Wojska rosyjskie obecnie tam zostające będą zostawione samym sobie. Utrzymają wprawdzie w spokoju azjatyckie plemiona i nie pozwolą im się buntować. Pozostawione same sobie, bez odnawiania z Rosji, nie będą w możności utrzymania się stale. Zresztą te wojska, składające się w trzech czwartych z żywiołów nierosyjskich, utrzymają ten kraj w spokoju, ale więcej z dłałości o swoją własną skórę niż z jakich wyższych racji stanu. To też bardzo będą zadowolone, jeżeli Syberja wkroczy i im pozwoli wrócić do domu.

Granice Syberji od zachodu będą stanowić nie góry Uralskie, ale rzeki Kama, Wołga, aż do morza Kaspijskiego.

Anglia już nie będzie potrzebowała się obawiać podobnego sąsiada, gdyż wątpić należy, żeby Syberja prowadziła podobnie ekspansywną politykę jak Rosja i co właśnie stało się jej zgubą. To będzie Rosji rozbiór drugi.

A będzie i trzeci. Tak na południe jak i na południowym zachodzie dzisiejszej Rosji będzie

się odbywał nowy proces dziejowy. Anglia w obawie, żeby się Turcja niepotrzebnie niezaawanturowała i nie stworzyła nowych i zupełnie niepotrzebnych komplikacji, zajęła Kaukaz południowy i rozpadające Baku. Będzie to rzeczwiście czasowa okupacja. Anglia Kaukazu nie potrzebuje, jest on dla niej bardzo nieporęczny i naprawdę nie wiedziałaby poprostu, co z tym fantem zrobić. Trzeba zatem coś nowego stworzyć i to coś takiego, z czego Anglia naprawdę odniesie korzyść. O koncept Anglia nie będzie długo w kłopotcie; stworzy ona królestwo Gruzjńskie albo dwa królestwa, to jest i Gruzjńskie i Armenjńskie pod swoim protektoratem. Czy taka kreacja będzie trwałą, to na razie jest dosyć obojętną rzeczą, i co zresztą przyszłość okaże. Ale Anglicy dopóty nie wyjdą, dopóki kraju tego nie doprowadzą do stanu kwitnącego, co się przy pomocy praktycznych Ormian prędko stanie, zwłaszcza, że nie będzie złodziejskiej, łajdakiej i niedołężnej administracji czynowników rosyjskich.

Z drugiej strony Rusini Zadnieprzańscy poczuja się narodem, zwłaszcza, gdy się przypatrzą, że Ruś Kijowska pod własnymi rządami autonomicznymi pozbywszy się napływowego żywiołu rosyjskiego, rozwija się szybko i dochodzi już prawie do stanu kwitnącego, pomimo, że spokoju w Europie jeszcze niema. Dawna Hetmańszczyzna przypomni sobie dawne tradycje, zapomni prędko rewolucję perejaślawską i powie teraz, że „wolim od Moskwy odkinutsia“; stworzą oni sobie albo własną republikę, coby im nie wyszło na zdrowie, albo pójdą za jednym z pretendentów. Ma się rozumieć, założą sobie stolicę w Charkowie, a ich państwo rozciągać się może na zachód od Dniepru do morza Czarnego a na wschód zajmie kraje aż do Wołgi i morze Kaspijskie po góry Kaukazkie. Prawdopodobnie stanie się to, wobec zawieruchy w Rosji, bez wielkich wysiłków.

To będzie rozbiór Rosji trzeci.

Na Polsce dokonano również przeszło sto lat temu wstecz trzech rozbiorów, trzech rozbojów. Dzisiaj nie ulega już najmniejszej wątpliwości, że równowaga europejska tym sposobem została zwichnięta. Taki rozbiór popełniony na spokojnym narodzie i to w czasie największego spokoju i to właśnie wtenczas, kiedy naród ten dawał gwarancję, że spokój utrzyma i pójdzie drogą postępu, nie może ująć bezkarnie i musi być pomszczonym, czy prędzej, czy później. Mści się ten rozbiór obecnie na Rosji, która tą grabieżą została ostatecznie do szpiku kości zdepra-

Promyk słońca.

59)

(Ciąg dalszy.)

— Jeżeli siostra pozwoli mi dokończyć, chcę ci powiedzieć, miss Bell, iż radebyśmy widzieć cię zawsze punktualnie o dziewiątej godzinie rano przy śniadaniu. Potem przechadzka w ogrodzie aż do jedenastej, czytanie aż do drugiego śniadania, o w pół do pierwszej znowu przechadzka po ogrodzie, lub okolicznościowy jakiś wyjazd i robota aż do obiadu; potem muzyka, czytanie i kiedy niekiedy roberok wista, w porze między herbatą a pacierzem. W kościele, gdzie mamy własną ławkę, możesz pani bywać sama raz na tydzień, w niedzielę, co do nas bowiem, zdrowie nie pozwala nam wcale wydzierać się z domu.

Janina, na znak zgody, skłoniła tylko głowę. Wszystko to, co się odnosiło do jej obowiązków, nie wydawało się wcale trudnem.

— Czy mam co zagrać teraz, miss Drake?

— Zapytaj o to mojej siostry — odrzekła sztywnie starsza lady.

— Nie jesteśmy bardzo muzykalne — powiedziała miss Barbara — ale jeżeli pani śpiewa, to moja siostra prawdopodobnie radaby usłyszeć jakąś pieśń miłosną; tylko powinna być bardzo sentymentalną, jeżeli ma się jej podobać.

— Ponieważ moja siostra przywłaszcza sobie prawo przewodniczenia we wszystkim, prozę więc, zaśpiewaj najprzód do niej, miss Bell, a w takim razie, najwłaściwiej będzie, jeśli usłyszysz pieśń zemsty i zazdrości.

— Nie umiem żadnej takiej śpiewki — odpowiedziała zgnębiona Janina, po chwili jednak przypomniawszy sobie, że jednym z położonych jej warunków było właśnie panowanie nad sobą, dodała już łagodniej: — Niewielki głos mój nie był nigdy uprawianym, śpiewam więc najprostsze tylko balady, ale mogę coś zagrać, jeżeli panie pozwolą.

Siadła do fortepianu i przegrywała wszystkie popisowe kawałki, jakie tylko przypomnieć so-

bie mogła, podczas, gdy obie lady dumały, z utkwionym w ogień wzrokiem. Po chwili zaczęła grać jedną ze szkockich arji i mimowoli palce jej głębiej i rzewniej zatrzymały się na zwrocie, opiewającej, że „stary, serdeczny stosunek nie powinien być nigdy zapomniany“. Ale gdy wzrok Janiny, błądzący w przestrzeni, padł przypadkowo na gospodynię domu, ku wielkiemu przerażeniu swemu spostrzegła, że obie z namarszczoną brwią patrzyły srogo w jej stronę. W tem zegar ścienny wygłosił dziesiątą, a z ostatnim jego dźwiękiem we drzwiach ukazał się szereg sług. Podeszła kobieta, która pierwsza spotkała tu Janinę, przyniosła olbrzymią biblię i książkę do nabożeństwa, a położywszy je na stole przed miss Barbarą, uklekła sama wraz z innemi, podczas gdy lady czytała modlitwy. Potem wszystkie sługi wyszły kolejno z pokoju, Janina zaś pozostała, czekając na dalsze polecenia.

— Teraz już będą w zgodzie ze sobą — myślała — a dla serdeczniejszego pojednania się czekają zapewne tylko mego odejścia.

Na dobranoc obie lady podały jej rękę, z życzeniem przyjemnego snu w nowym pomieszkaniu.

Janina odetchnęła swobodniej, a wzięwszy ze stołu świecę, wyszła z pokoju. Olbrzymie schody i korytarz wyglądały bardziej jeszcze ponuro przy migotliwym świetle jej świeczki, a najrozmaitszych kształtów widziadła zdawały się wysuwać z każdego ciemnego zakątka, jak gdyby groźnie chciały zatamować jej przejście.

Doszedłszy do środka korytarza, zatrzymała się niepewna, obawiając się niewłaściwie drzwi otworzyć. Wtem z przeciwległego końca długiej galerji ujrzała zbliżającą się ku sobie postać jakąś i ku wielkiej swej radości poznała wkrótce, iż postacią tą jest Marta, pierwsza jej znajomość w tym domu.

— O jakżem rada! — zawołała Janina. — Nie wiedziałam doprawdy, które drzwi otworzyć.

— Domyślałam się z góry, że nie tego to owego, ale czegoś koniecznie zapotrzebujesz odmnie — odpowiedziała szorstko Marta, otwierając jedne z przyległych drzwi.

— Jakże ten pokój wydaje się dużym w nocy, nieprawdaż?

— Nie widzę tego wcale, aby teraz miał być większym, niż za dnia.

— Ale wygląda tak, jak gdyby był taki ciemny po kątach — dodała z mimowolnym dreszczem. — Marta spojrzała na nią z ukosa.

— Takich rzeczy, jak nerwy, nie powinnaś tu być wcale ze sobą przywozić.

— Nie sędzę, abym była zdenerwowana, tylko nie jestem przyzwyczajoną do takich wielkich komnat. Wieje z nich chłód jakiś.

— Możesz mieć ogień na kominku. Skąpstwa w tym domu nie znają i nie się przez pół nie robi — powiedziała Marta z gardłowym jakimś odgłosem, który u niej miejsce śmiechu zastępował.

— Dziękuję. Doznaję chłodu innego zupełnie rodzaju.

— A ja znam jeden tylko jego rodzaj.

— Popatrz na gwiazdy, Marto! — zawołała Janina, która, podniósłszy roletę i odsunawszy ciężkie firanki, patrzyła w noc gwiaździstą.

— Gwiazdy! — powtórzyła wzgardliwie Marta. — Tak, zapewne cię to rozgrzeje, a może i uzdrowi!

— Z pewnością — serjo odpowiedziała Janina.

— A z tego wypływa oczywista dla mnie prawda, że zaczynasz już tęsknić za matką — powiedziała Marta, która, patrząc na Janinę, zwróconą ku gwiązdom, doznała dziwnego jakiegoś uczucia.

— Nie pamiętam wcale ani mojej matki, ani mego ojca. — Poczem, odwracając się z niejakiem znużeniem od okna, dodała: — Nawet gwiazdy zdają się być dzisiaj zaniepokojone... Czy nie rozgniewasz się, Marto, jeżeli cię pocałuję?

Staruszka, stojąc sztywnie na środku pokoju, zaprotestowała przeciwko temu, twierdząc, iż nie wierzy wcale w pocałunki, a lekki rumieniec wystąpił jej na twarz, gdy usta dziewczyny dotknęły jej policzka.

wowaną. I Rosja doświadczy na sobie trzech rozbiórów. Tak każe nemezyś dziejowa, — tak każe sprawiedliwość ludzka i boska. Rosja zdeptała prawa ludzkie i boskie i w pysze swojej, jak ongi stary Rzym, nie znała granic i miary. I tak jak Rzym upadł, tak i Rosja upadnie. Kara przyjąć musi. Prędzej czy później, ale przyjąć musi. Pan Bóg nierychliwy, ale sprawiedliwy...

Sprawiedliwości musi stać się za dosyć i taka sama kara musi spaść i na inicjatorów rozbiórów Polski; jeszcze się doczekamy i to w niedługim czasie, że i owe Prusy, które dzisiaj bluźnią Bogu, krzyżując w swej pysze, że się nikogo nie boją, że i te Prusy będą się tarzać w prochu hańby i upokorzenia...

Organizacje zawodowe a Encyklika Rerum novarum.

Jeśli dzisiaj w Galicji podniesiono hasło organizacji społecznej na zasadach chrześcijańskiej demokracji, jeśli znaleźli się nareszcie ludzie, którzy pragną w czyn wprowadzić program pracy społecznej, wyłożony tak wspaniale w Encyklice „Rerum novarum“ należałoby może ogółowi przypomnieć zasady, na jakich papież Leon XIII wyobrażał sobie w myśl ducha chrześcijańskiego odrodzenie ludzkości. A ponieważ wszędzie teraz na pierwszy plan w stosunkach społecznych wysuwa się kwestja zbliżenia pracodawców i robotników, więc tą sprawą zająć nam się wypada najpierw i rozpatrzyć, co Encyklika wskazuje jako najlepszy środek do zamknięcia tej przepaści, jaka dzisiaj, dzięki robocie socjalistów zaczyna się otwierać pomiędzy temi dwoma czynnikami pracy ludzkiej, z których jeden bez drugiego obejść się nie może.

Otóż Leon XIII sądzi, że najlepiej dokonać tego mogą stowarzyszenia, które niosą stosowną pomoc ubogim i zbliżają się do siebie oba stany, oraz stwierdza, że wśród stowarzyszeń takich najważniejsze i najpilniejsze są związki zawodowe. Z przyjemnością spostrzegamy — mówi Papież, że coraz więcej powstaje tego rodzaju stowarzyszeń, czy to samych robotników, czy też przedstawicieli obu stanów, a życzyć tylko wypada, aby rosły w liczbę i siłę.

Klasy pracujące tworzą w naszym kraju znaczną większość ludności. Katolicy za mało o nie dbali. Już kilkanaście lat słyszymy ciągle o wzrastającej nędzy galicyjskiej, — widzimy,

że proletarijat galicyjski tonie formalnie w kieszeniach żydowskich a nie umiemy zaradzić złemu. Państwo zbyt mało temi klasami się zajmuje, a my katolicy nie umiemy znaleźć dość pała i mocy, aby nareszcie prawdziwie się zdemokratyzować. I mimo, że w gruncie rzeczy właśnie przez tę naszą bezczynność stajemy się odstępami od zasad chrześcijańskich, i dajemy broń w ręce socjalistom, nie zmieniamy naszego postępowania. U nas uznano jedynie potrzebę zakładania stowarzyszeń religijno-moralnych, lub z patronatami duchownymi kółek odczytowych i t. p. Jakżeż to dalekie jest od zasad głoszonych przez Encyklikę i od poglądów ludzi, którzy właśnie na zasadach demokracji chrześcijańskiej do rozwiązania kwestji społecznej się zabrali. Przecież Papież Leon XIII wyraźnie powiada: „położenie robotników jest dziś przyczyną sporów. W zgodzie, a porządku i bez trudności rozstrzygną je robotnicy chrześcijańscy, jeżeli połączą się w stowarzyszenia, pod wodzą mężów roztropnych tę samą obiorą drogę, której się trzymali ojcowie ich i przodkowie dla dobra własnego i powszechnego.“

Dzisiaj większość klas pracujących nietylko moralnie, ale i materialnie znajduje się w nędzy, w warunkach bytu „niegodnych człowieka“ (Rer. nov.)

I jeśli my skutecznie przeciwdziałać chcemy rewolucyjnej i przewrotowej robocie socjalistów, to właśnie musimy stworzyć w myśl słów Papieża te zastępy „robotników chrześcijańskich“. Gromadzić ich zaś musimy nietylko pod hasłem dobrobytu ducha, my im dać musimy i dobrobyt ciała. Arcybiskup Irland pisze: „Dopóki położenie materialne robotników nie zostanie ulepszone, jest rzeczą błahą, mówić mu o ąyciu przyszłym i o obowiązkach. Ci którzy cierpią, mają świadomość swych krzywd; jako przyjaciele uważać będą zatem tych, którzy przychodzą im z pomocą. Hr. de Mun, sławny bojownik idei chrześcijańskiej demokracji powiada: „Nie próbujmy żądać od robotnika, aby pozostał nieszczęśliwym, i stał się religijnym.“

Zwłaszcza u nas wobec oświadczeń ostatnich czasów, nie należy zapominać o tem, że zżydziałe stronnictwo socjalistyczne nie zasypia gruszek w popiele, nie zaniedbuje ono żadnych środków propagandy, aby jaknajszersze masy ludowe pouczyć nietylko o słusznych, ale i o przesadnych ich prawach. Jeśli stowarzyszenia zawodowe katolickie nie powstaną, jeśli nie zajmą się pomocą materialną ludu, ale przeciwnie na dal, ignorować będą rzeczywiste jego prawa i

nie zajmą się skutecznym polepszeniem i ustaleniem materialnej jego doli — robotnicy i właścianie powiększać będą szeregi socjalistów, a do stronnictwa tego przystępować będą nawet tacy, którzy, jak wykazuje doświadczenie po naszych „Przyjaźniach“ moralnie i religijnie nie podzielają zgola zasad socjalistycznych. Tam, gdzie brak katolickich stowarzyszeń zawodowych, w ręku stronnictw żydowsko-socjalistycznych spoczywa wyłącznie monopol opieki nad materialnem położeniem proletariatu, monopol wywalczenia mu praw.

Wyrwać z rąk socjalistów monopol obrony ludu, oto, czego chce, co rozkazuje katolikom Leon XIII. Do tego celu jedyna tylko prowadzi droga: chrześcijańskie zorganizowanie ludu w stowarzyszeniach zawodowych. Gdy w obec Leona XIII kilku teńhórliwszej natury katolików twierdziło, że taka organizacja może się stać niebezpieczną, Papież odpowiedział: „Czegoż więc chcecie, czy tego, aby robotnicy przeszli do socjalizmu i rewolucji?“

Że u nas jedynie wyłącznie chrześcijańska organizacja może uratować od nędzy klasę pracującą nie może ulegać żadnej kwestji. Wobec tego, że pieniądz spoczywa w rękach żydów i w ich rękach służy do wyzysku klas pracujących, jedynie przez wydobywanie robotników z pod tego zabójczego wpływu będzie można skutecznie na nich oddziaływać.

A jeśli chodzi o podniesienie moralne ludu, to także jedynie stowarzyszenia to zrobić mogą. Biskup paderbornski dr. Schneider pisze w tej sprawie w liście swoim wydanym w końcu 1905 roku: „Umiejętnie i dobrze prowadzone stowarzyszenie jest prawdziwym i właściwym duszpasterstwem.“

Jeśli więc u nas w Galicji ma powstać stronnictwo ludowe oparte na zasadach chrześcijańskiej demokracji, jako pierwszy punkt swojego programu powinno postawić właśnie dążenie do stworzenia chrześcijańskiej organizacji zawodowej dla klas pracujących

W. H.

Z Rosji i zaboru.

„Konstytucja“ rosyjska w cyfrach.

„Wiecz. gaz.“ przytacza następującą ciekawą statystykę ostatniej doby:

W ciągu miesiąca od dnia 25-go grudnia do 25-go stycznia zawieszono 78 wydawnictw (w Petersburgu, Moskwie, Warszawie, Łodzi, Piotrkowie, Tyflisie, Baku, Odessie, Elizawetgradzie;

— Jak widzę, zaprzątasz sobie myśli niedorzecznym jakimś kochaniem.

— Niedorzecznym kochaniem! Och, Marto!.. Gdybym nie cierpiała z powodu właśnie miłości, czuję, iż trudniej daleko przyszłoby mi to przeżyć. Obawiam się nawet, czy nie stałabym się złą, zupełnie!

— A więc i kochanka mamy?

— Nie — odpowiedziała, ujmując rękę Marty pomimo jej oporu i tuląc delikatną swą twarzyczkę do szorstkiej jej dłoni. — Miałam go, ale bardzo króciutko... i to mi wystarczy do końca życia.

— Ba, ba! do końca życia! — z powątpiewaniem odpowiedziała Marta. — Znałam nie jedną młodą lady, zawiedzioną w miłości, a jednak żadna nie płakała i roku całego.

— Ależ ja nie byłam zawiedzioną w miłości i nigdy też kochać nie przestanę. Czuje się zupełnie taką samą, pod tym względem, jak dawniej. Wszystko, co przecierpiałam, pochodziło nie z braku miłości — mówiła Janina, tuląc swą głowę do piersi kobiety.

— Dlaczego mi to mówisz? — Zagadnęła Marta, odwracając oczy od twarzy dziewczęcia i zacinając usta. — Nie jestem bynajmniej tego rodzaju kobietą, abym głupstw podobnych słuchać lubiła. Cóż więc pobudza cię do tych zwierzeń?

— Nie wiem doprawdy — odpowiedziała Janina, dziwiąc się sama potrosze, skoro przypominała sobie, iż w obecności dobrej i sympatycznej pani Brice nie czuła nigdy potrzeby wywierać się podobnych. — Nie jestem nawet przyzwyczajoną wypowiadać się w ten sposób. Może ten duży pokój temu winien...

— Najniezawodniej... wysmienita racja! Janina roześmiała się, a potem kilka łez spłynęło po jej twarzyczce.

— Nie odchodź, powiedz mi najprzód, że nie gniewasz się na mnie, moja dobra Marto. Tak... nie uwolnię cię, dopóki nie przemówisz do mnie serdecznie. — I zarzuciła ręce na szyję kobiety. — Powiedz choćby słóweczko jedno tylko słóweczko.

(G. d. n.)

Novelli na scenie lwowskiej.

„Kupiec wenecki“ i „Król Lear“.

Przypomniała mi się znana, stara anegdota: do małego, prowincjonalnego miasteczka przyjeżdża jakaś trupa prowincjonalna. Na urzędzie gminnym pojawia się następującej treści afisz: Dziś słynna tragedia wielkiego Szylera „Don Karlos“, poprawiona, skrócona i uzupełniona przez dyrektora teatru Sufierskiego...

Ermete Novelli dając się nam poznać w czwartek i piątek w dwóch arcydziełach szekspirowskich, przedstawił się także w roli tego dyrektora Sufierskiego... Jego „Kupiec wenecki“ i „Król Lear“ to były utwory Novelli'ego, lecz nie genialne dzieło wielkiego Anglika. Mnóstwo, — więcej niż połowa — scen opuszczonych, wiele słów i ruchów, dla efektu, — dodanych (np. w I akcie Króla Leara szereg przekleństw i rzucanie się z mieczem w ręku na Cordelię;) słowem, gdyby Szekspir powstał z grobu i miał sposobność widzieć u nas te swoje dramaty, z pewnością nie poznałby, że to on je napisał...

W „Kupcu weneckim“ opuszczono cały akt V., w „Królu Learze“, tak wybitną rolę jak blazna, Edmunda, Gonerilli, Regany, (całą intrygę miłosną między Edmundem, Gonerillą, Reganą, zupełnie opuszczono;) ograniczono do kilku słów tylko. Słowem, była to tylko parodia dzieł genialnego Williama... Czyżby Novelli mniemał, że we Lwowie nikt nie umie po włosku lub nie zna dramatów Szekspira?...

A artyści?...

Jakkolwiek prócz Novelli'ego, który w „tem poprawnym wydaniu“ „Kupca weneckiego“ i „Króla Leara“ prawie nie schodził ze sceny, nawet uzdolniony aktor nader ciężko mógłby był znaleźć pole do popisu, to przecież z kilkunastu zdań wygłoszonych przez elitę trupy włoskiej, mogliśmy się przekonać, że, jak zwykle w takich wędrownych towarzystwach, tak i w trupie Novelli'ego, dobór aktorów jest więcej niż miernym. Najwybitniejsi z nich jak: Rosa (Antonio i Glosster) Zetzotti (książę marokański i Edgar.) Bodola (Lorenzo i Edmund) Sezza (Porga i Cordelia),

grali stanowczo gorzej niż u nas przeciętny trzeciorderowy talent aktor... Nad grą ich zatem szkoda nawet czasu się zastanawiać.

A sam Novelli?...

Przyjazd jego do Lwowa poprzedziła reklama istnie amerykańska... Bombastyczne komunikaty dyrekcji teatralnej, podobizny jego w oknach wystawowych, sklepów i cukierń, setki afiszów z jego portretem, nalepianych na murach miasta itp.. Wyznając, że to mnie nieco zraziło, lecz gdy we środek recenzent teatralny „Słowa Polskiego“ p. Kornel Makuszyński doskonały znawca teatru a przytem ostry sędzia, w długim artykule entuzjastycznie prawie powitał włoskiego gościa, zapomniałem o pierwszym złem wrażeniu, i z całej duszy pragnąłem skromne swe zdanie zastosoować do opinii znanych wytrawnych znawców...

Niestety, nie mogę tego uczynić... O wiele, więcej spodziewałem się po Novellin, którego tak chętnie nazywają następcą Rossiego... Nie zaprzeczam, Novelli jest artystą z Bożej łaski, talent jego jest niepoślednim, lecz takich talentów dzięki Bogu nie potrzebujemy szukać u obcych, gdyż mamy je u siebie, tylko nasi artyści dramatyczni nie cieszą się europejską sławą i nie zbierają milionów...

Największy błąd u Novelli'ego, to nagięcie całości do efektownych szczegółów... Przypomina on pod tym względem Kramińskiego, artysta ten taki sam błąd popełnia... bez względu na jednolitość akcji, bez względu na zasady psychiczne, Novelli, by zapanować nad słuchaczami, by ich porwać, dopuszcza się różnych wykroczeń artystycznych; gra jego imponuje zapalnej młodzieży, galerji, lecz kto zna sztukę dramatyczną, kto ocenia prawdziwe piękno sceniczne, ten pozostanie zimnym. I w Shylocku i w Królu Learze, Novelli jest w początku pierwszego aktu tem, czem być powinien dopiero w końcowych scenach. Charakter osoby, którą ma przedstawić, nie rozwija się u niego stopniowo, w miarę wypadków, lecz odrazu występuje stanowczo zdecydowany...

Drug iznacznym błęd w grze Novelli'ego, to zbyt forsowanie głosu. Organ jego dźwięczny potężny, początkowo robi ogromne wrażenie. W

Charkowie; Półtawie; Kijowie; Nowoczerkasku, Permie, Rydze i Libawie). Aresztowano 58 redaktorów, z których 46 wypuszczono na wolność za kaucjami na ogólną sumę 386.500 rubli. Sprawy aresztowanych redaktorów będą sądzone przez Izby sądowe pomiędzy 28 stycznia a 13-go maja.

Stan wojenny trwa w 62 okręgach, ochrona nadzwyczajna w 23-ch. Ochrona wzmocniona w 18.

W starciach zbrojnych, — nie licząc Moskwy zginęły 1,203 osoby, otrzymały rany 1.624.

W Petersburgu aresztowano 1,716 osób. W 14-stu miastach państwa więzienia są przepełnione i aresztowani osadzeni są w aresztach policyjnych.

Nadesłany nam znowu świeży numer „Rusi“ zamieszcza mapkę Rosji europejskiej i części azjatyckiej, z oznaczeniem miejscowości, objętych do dnia 22-go stycznia stanem wojennym, stanem wzmocnionej ochrony i nadzwyczajnej ochrony. Na mapce tej cały obszar środkowy i południowy państwa okryty jest kreskami i kropkami oznaczającymi rozmaite stany, i tylko okrag dalekiej północy, składający się z bezludnych niemal obszarów leśnych i drobne oazy bieleją, jako wolne od przedsięwziętych środków nadzwyczajnych.

Tak wygląda w cyfrach i w graficznym przedstawieniu „konstytucyjna era“ w Rosji.

Gwałty i rozboje kozackie w Królestwie.

Świeżym przykładem gwałtów i rozbojów, jakich dopuszcza się dzicz kozacka w Królestwie jest barbarzyński napad tej tłuszczy na aptekę w Hłowie (gub. Warszawska). O wypadku tym donoszą do „Kur. Warsz.“: „Dnia 30 stycznia w osadzie Hłowa o godz. 3 i pół pop. strażnik sochaczewski w otoczeniu 15 kozaków wpadł do miejscowej apteki i bez żadnej przyczyny kazał nahażkami okładać właściciela, p. Jana Antoszkiewicza, poczem kozacy w ciągu kilku minut do-

pierwszych scenach moduluje go też znakomicie. Gdy w gniewie, uniesieniu, przekształca go w ochrypły krzyk, kaszel nawet widz jest początkowo zdumiony, zachwycony... Lecz krzyk ten trwa ustawicznie prawie... W przedostatnim i o statnim akcie głos odmawia artyście posłuszeństwa i... udana chryпка zmienia się w rzeczywistość... W Schylocku nie wystąpiło to zbyt jasno krawo lecz w królu Learze, w pierwszych aktach gdy ustawicznie w podniesionym tonie przeklinał Cordelie, Goneryle, Reganę, głos swój tak zmęczył, iż w akcie obłąkania podczas strasznej burzy, gdy potrzebował całej siły, zawiódł... Po przednie efektowne epizody pozbawiły go najwspanialszej sceny... Kto miał sposobność widzieć Sonenthala w tej kreacji, długo będzie się wahał, komu przyznać pierwszeństwo...

Następny błąd Novelliego, to brak powagi i zbyt żywa, nienaturalna gestykulacja... Utrzymują niektórzy, że sprawa to gorący temperament włoski... Dlaczegoż w takim razie Duse zupełnie tej wady nie posiada?... Takiego opanowania możemy żądać i od Novelliego, który Schylocka grał w swym życiu przeszło 400 razy, króla Leara zaś przeszło pięćset, jak sam twierdzi. Wielkiemu artyście, który tyle razy miał sposobność odtwarzać pewną kreację, poczytałbym za grzech śmiertelny najmniejsze nawet wykroczenie, cóż dopiero takie błędy!

Rzecz jasna, że Novelli posiada także wielkie zalety... Jego charakterystyka jest znakomita, głos wspaniały. Zrozumienie charakteru osoby, którą ma przedstawić nadzwyczaj subtelne... Szkoda, że tych właściwości nie umie ująć w karby, by stworzyć jednolitą całość... Gdy w grudniu z. r. występował w Wiedniu, prasa witała go owacyjnie... Zastrzeżenia były małe, nie znaczne... Francuscy jednak krytycy jak Emil Faguet, Jacques du Tillet sądzą go nader ostro... Podobnie w Berlinie przeważa krytyka nad pochwałami...

U nas we Lwowie u publiczności zapanował sąd francusko-berliński... Wprawdzie oklaski były gorące, lecz głównie galerji i tutejszych artystów dramatycznych, którzy w komplecie zebrani po łóżach przysłuchiwali się grze Noveliego.

Z powodu wygórowanych cen, na obu przedstawieniach teatr był zaledwie do połowy zapelnionym.

Zygmunt Czerkawski.

szczętnie zburzyli aptekę i sąsiednie pokoje mieszkalne. Został również dotkliwie pobity znajdujący się podówczas w aptece miejscowy nauczyciel, p. Stankiewicz, który jednak po kilku nahażkach zdołał szczęśliwie wydostać się na ulicę. Poszkodowanym zginęły jednocześnie zegarki złote. Ciężko chorego p. Antoszkiewicza przywieziono do Warszawy na kurację.

Tak więc żołdactwo moskiewskie nie tylko ograbia i morduje przechodniów na ulicach, nie tylko „hula“ przy nadarzonej sposobności lecz wprost w biały dzień dopuszcza się zbrojnych napadów i rabunków!

I taka horda urodzonych opryszków i zbrodniarzy występuje w roli urzędowych „obrońców prawa i porządku.“

Złodzieje konkurentami „władz.“

Policmajster homelski ogłosił ostrzeżenie, „że członkowie bandy złodziejskiej, przebrani za urzędników policyjnych, obchodzą domy niaby w celu dokonania rewizji, a przy tej sposobności kradną pieniądze i kosztowności.“ Rosyjskie organa urzędowe, tak samo zdradzające wielki pociąg do kosztowności i pieniędzy które podczas rewizji konfiskują najczęściej jako rzeczy nielegalne, znalazły więc konkurentów w zawodowych złodziejach, przeciwko czemu uważał za stosowne zaprotestować policmajster homelski.

Od Administracji.

Szan. P. T. Prenumeratorów upraszamy o rychłe odnowienie prenumeraty, celem uniknięcia przerwy w dostawie dziennika.

Prenumerata na miesiąc Luty wynosi w miejscu 2 kor., z odnośnieniem 2 kor. 40 hal., na prowincji 2 k. 70 hal.

Nowo przystępujący prenumerotorowie otrzymają początek sensacyjnej powieści „Narzeczona Lotaryngji“ Juljusza Mary, pierwsze 40 arkuszy za dopłatę 1 kor.

KRONIKA.

KUPUJCIE TYLKO U CHRZEŚCIAN!

Kraków 3 lutego.

Kalendarzyk kościelny. W niedzielę 5-tą po Trzech Królach Angarego biskupa, Andrzeja Cors i Weroniki Panny; w poniedziałek Agaty panny męczenniczki, we wtorek Doroty panny męczenniczki i Tytusa biskupa wyznawcy.

Kalendarzyk astronomiczny. W niedzielę wschód słońca rozpoczyna się o godzinie 7 minut 11, zachód przypada o godzinie 4 minut 36, długość dnia godzin 9 minut 25.

Kalendarzyk niedzielny. W niedzielę dn. 4 lutego:

Teatr miejski popołudniu: „Betleem polskie“, wieczorem: „Gęsi i gąski“.

Powszechne wykłady uniwersyteckie (w auli I. szkoły realnej): o godz. 6, „Rośliny i ich zmysły“ — wykład prof. dra Józefa Rostafińskiego.

„Gwiazda“: przedstawienie amatorskie „Czarowska ława“.

Park krakowski: Koncert muzyki wojskowej i ślizgawka.

Wielki koncert z rautem odbędzie się w poniedziałek dnia 19 bm. w sali i foyer teatru miejskiego na dochód Towarzystw: „Kolonji wakacyjnych młodzieży szkół średnich“ i „Opieki nad młodzieżą szkolną“. Współdziałal przysięgli dotychczas pp.: Klara Czop—Umlauf, Hock, Lalewicz, Skarzyński, Pichor, Zawrocki i Zewerowicz. W czasie rautu przygrywać będzie orkiestra. Fortepian Bösendorfera. Bilety zamawiać można wcześniej w biurze Tow. „Opieki nad mł. szk.“ Szpitalna 7. II p. od g. 12—1. Posiedzenie ogólne Komitetu rautowego odbędzie się w poniedziałek dnia 5 bm. o g. 5 popoł. w sali konferencyjnej I Szkoły realnej.

W krajowej szkole mleczarskiej w Rzeszowie rozpoczyna się dnia 1 marca br. wyższy ośmiomiesięczny kurs mleczarski, przygotowujący kierowników i pomocników mleczarni parowych

i ręcznych. Kandydaci starający się o przyjęcie powinni wnieść podanie na ręce dyrekcji szkoły do dnia 20 bm. i dołączyć dowody ukończenia 17 roku, oraz odbycia niższej szkoły rolniczej, ewentualnie należy się poddać egzaminowi wstępnemu, — świadectwo moralności i ubóstwa, — jeżeli kandydaci starają się o przyjęcie na koszt funduszu krajowego, wreszcie pisemne pozwolenie rodziców lub opiekunów w razie małoletności kandydata. Nauka jest bezpłatna, za koszt utrzymania i wiktury opłaca się 240 koron za cały kurs. Uczniów niezamożnych może Wydział krajowy uwolnić od opłaty w całości lub części.

Odczyt Feliksa Jasieńskiego, inicjowany przez krakowskie Koło Związku Pomocy Narodowej, odbędzie się we czwartek dnia 8 bm. w wielkiej sali hotelu Saskiego. Prelegent, jak to zaznaczyliśmy, mówić będzie „O sztuce japońskiej i jej pedagogicznem znaczeniu dla nas“, demonstrując równocześnie pierwszorzędną dzieła tej sztuki tak umiejętnie przez niego zbierane. Dla osób więc, które dotychczas nie miały sposobności zaznajomić się z bogatymi zbiorami Muzeum im. Feliksa Jasieńskiego, albo tylko powierzchownie zetknęły się ze sztuką japońską, odczyt ten, wygłoszony przez największego u nas znawcę i badacza japońszczyzny, będzie jedyną okazją dla poznania tej egzotycznej sztuki. Bilety wstępu można wcześniej nabywać w księgarni S. A. Krzyżanowskiego (Linia A—B., w godzinach od 9—12 i od 3—6-tej).

Koło pańien opiekujących się biednymi i saniem dziećmi, odbędzie walne zgromadzenie w niedzielę dn. 4 lutego o godz. 11-ej przedpołudniem w lokalu Stow. szwaczek pod wezwaniem św. Antoniego (ul. św. Jana 16 I.) Na zgromadzenie to zaprasza wydział członków wspierających.

Przesyłki zboża. Dyrekcja kolei państw. ogłasza, że z powodu przepełnienia krajowego składu zboża na kolei północnej w Krakowie, wstrzymuje się na c. k. kolejach państwowych przyjmowanie przesyłek, przeznaczonych dla tegoż składu, na przeciąg 10 dni.

Z Tow. nauczycieli szkół wyższych. Krakowskie Koło Tow. nauczycieli szkół wyższych w Krakowie ukonstytuowało się w następujący sposób: Przewodniczący: radca dr. Emanuel Wolff, zastępca: prof. Kajetan Kosiński, sekretarz: prof. dr. Józef Flach, skarbnik: prof. Stanisław Jaworski, członkowie Wydziału: pp. Juliusz Ippoldt, Stanisław Koprowicz, Mikołaj Mazanowski, Jan Śnieżek, Stanisław Sobiński, Teofil Stupnicki, dr. Władysław Wasung, dr. Stanisław Zathay, zastępcy: dr. Jan Jakubiec i Władysław Koch.

Z Towarzystwa pedagogicznego komunikują nam: W dniu 1 bm. w sali „Muzeum techniczno-przemysłowego“ odbyło się walne zgromadzenie członków krakowskiego oddziału, przy współudziale blisko 200 osób. Toczyła się ożywiona dyskusja nad kwestją, postawioną przez Zarząd główny we Lwowie, czy należałoby w najbliższym czasie urządzić ogólny wiec nauczycielski, celem przygotowania się do wspólnej akcji, dążącej do polepszenia bytu nauczycieli. Jednogłośnie oświadczone się przeciw zwołaniu wiecu przez Zarząd główny, ponieważ ze sfer nauczycielskich podjęta już została inicjatywa w tym samym kierunku, a mianowicie komitet wykonawczy mężów zaufania, wybrany na ankiecie w dniu 28 grudnia z. r. posiada pełny mandat do zwołania ogólnego wiecu nauczycielskiego w czasie, który uzna za odpowiedni.

Powszechne wykłady uniwersyteckie na prowincji. W niedzielę, dnia 4 lutego, o godz. 5-tej w Bochni: prof. Uniw. dr. Wiktor Czermak: O jenerale Józefie Chłepickim (w sali kasynowej), w Jasle: prof. gimn. Ludwik Skoczylas: Towianizm w świetle najnowszej krytyki (w sali „Sokoła“), w Oświęcimiu: Doc. Uniw. Jagiell. Dr. Stanisław Kutrzeba: Oświeceniem w średnich wiekach (w sali hotelu Herza), w Tarnowie: prof. gimn. Jan Magiera: Rozwój języka polskiego (w sali kasynowej), w Zatorze: Dr. Mieczysław Nartowski: O nerwowości (w sali posiedzeń Rady miejskiej.)

Policja aresztowała 18 lat liczącego Janusza Nowaka, który w szpitalu św. Łazarza zabił posługacza szpitalnego Stan. Burka, a kiedy się zjawił agent policji Sadleja, rzucił się na niego i pobił tak silnie, że Sadlejowi krew rzuciła się z gardła. Dopiero kilku żołnierzy policyjnych

JEDWAB

ślubny i na uroczystości

JEDWAB

adamaszkowy i brokatowy

JEDWAB

mora i Cristall

JEDWAB

krepa chińska i eolska

na bluzki i suknie we wszystkich cenach, jak również najnowszy wybór czarnych, białych i kolorowych Jedwabów Hennebergae od 80 ct. do 21 l. 35 za metr. — Frasso i już odnośne do domu. Wzrosty odzwrotnia. * Fabryka Jedwabów. Henneberg, Zürich.

zdołało ubezwzględnić Nowaka którego odstawił pod telegraf.

Nagła śmierć zmarł dziś o godzinie 9 rano woźnica dorożki Nr. 88, przy rogatce Zwierzyńckiej, liczący około 55 lat. Dostawszy krwiotoku spadł z kozła i skonał w kilka chwil. Śmierć stwierdził lekarz miejski dr. Ig. Schaitter.

Wyższe kursa dla kobiet im. A. Baranieckie go. Od 1 do 10 b. m. odbywają się wpisy na II. półrocze, poczem rozpoczyna się na nowo wykłady. W tem półroczu prócz poprzednio wykładanych przybędą jeszcze przedmioty: na wydziale literackim — Historia polskiego języka, wykładający prof. uniw. Jag. Dr. Łoś. Pedagogia wykład prof. uniw. Jag. dr. M. Straszewski. Geografia kolonialna wykład: Radca szkol. prof. A. Szarlowski — na wydz. przyrodniczym — Biologia wykład: prof. uniw. Jag. Dr. M. Siedlecki. Zapisywać się i zasięgać informacji można w kancelarii kursów: Karmelicka 36 II. p. w godzinach od 9—12 przed poł. i od 3—5 po poł.

Odczyt p. Lutosławskiego. W niedzielę dn. 4 b. m. o godz. wieczorem w lokalu „Eleuterji“ (Jagiellońska 5, I. p.) wypowie wykład prof. Wincen-ty Lutosławski na temat: „Znaczenie abstynen-cji we współczesnym ruchu narodowym“. — Pre-legend przedstawi spostrzeżenia, zebrane na tem polu w ciągu kilkakrotnej swojej podróży po Eu-ropie, Azji i Afryce. — Krzesło 1 kor., wstęp 50 h. członkowie płacą połowę.

Reperluar teatru miejsk.

Repertuar. Wtorek: „Dwuzeniec“ kom. w 4 akt. A. Mańkowskiego.

Środa: „Pan Sędzia“ kom. w 3 akt. M. Bis-sona (ceny popularne.)

Czwartek: „Dwuzeniec“ kom. w 4 akt. A. Mańkowskiego.

Piątek: Teatr zamknięty.

Sobota: „Dzieci słońca“ sztuka w 4 akt. M. Gorkiego. (Nowość.)

Niedziela: o godz. 3-ciej „Betleem polskie“ Jasełka w 2 aktach L. Rydla., o godz. 7-mej „Bo-leśław Śmiały“ dram. w 3 akt. St. Wyspiańskiego.

Namiestnik hr. Andrzej Potocki powrócił w czwartek wieczorem z podróży inspekcyjnej do Lwowa i wyjechał w piątek po południu na kilka dni w sprawach urzędowych do Wiednia.

Wiec ruski we Lwowie. Na wiecu urzędowym wczoraj przez partję narodowo-ukraińską, na Wysokim Zamku, przewodniczył dr. Konstan-ty Lewicki, zastępcą był ks. Horodecki i wójt z Romanowa. Sprawę powszechnego głosowania referował dr. Oleśnicki. Referent zakończył swój blisko godzinny wywód rezolucją, w której powiedziano, że naród ruski protestuje przeciw dzisiejszej organizacji wyborczej do parlamentu i do sejmu i domaga się najrychlejszego przepro-wadzenia sprawiedliwej reformy wyborczej. Wiec uważa jedynie ordynację opartą na pow-szechnem równym bezpośrednim i tajnem pra-wie głosowania za sprawiedliwą reformą wybor-czą. Rezolucję tę przyjęto przez aklamację.

Na drugim wiecu, zwołanym przez moskalo-filską ruską radę do sali Domu narodnego, przewo-dniczył pos. Korol. — Zastępcą przewodniczącego był ks. Dawydiak z Tuchli. — Referat na temat krzywd i obecnego położenia narodu ruskiego o-ras o projektowanej reformie wyborczej wygłosił dr. Dudykiewicz z Kołomyi. — Uchwalono rez-olucję powszechnego równego bezpośredniego i taj-nego prawa głosowania. Wiec wyraził pochwa-łę (!) ruskim biskupom za to, że nie opuścili ludu ruskiego w jego walce o boskie i ludzkie prawa i razem z ruskimi posłami do parlamentu byli tło-maczami żądań i obaw narodu ruskiego przed tro-nem Wiec wyraził w końcu uznanie posłom ru-skim za ich dotychczasową działalność w parla-mencie. — Przemawiał w końcu dr. Korol przed-stawiając położenie parlamentarne.

W dziedzińcu domu narodnego odbył się ró-wnocześnie drugi wiec włościański, któremu prze-wodniczył pos. Barabasz a referował p. Moncza-łowski. — Uchwalono podobne rezolucje, jak w sali Domu Narodnego.

Rzeszów 2 lutego. (Okradzenie kasy pułko-wej. — Z tow. św. Żyty. — Z ruchu politycznego.)

Niewykryty dotychczas sprawca włamał się do kasy pułkowej stacjonowanego w Rzeszowie 17 pułku obrony krajowej i skradł znajdującą się tam kwotę 6600 koron. Natychmiast zarządzone

poszukiwania nie wydały dotychczas żadnego re-zultatu.

Grono chrześcijańskich sług tow. św. Żyty urządziło w sali „Sokoła“ przedstawienie: „Cztery obrazy z życia św. Żyty“. Dochód przezna-czono na dom przytułku dla sług.

W Budziwoju w powiecie rzeszowskim od-było się zebranie włościan, na którym wzięli udział prawie wszyscy mieszkańcy gminy. Ze-braniu przewodniczył właściciel Budziwoja ksią-żę Janusz Radziwiłł. Na zebraniu tem, które trwało więcej jak trzy godziny, wygłoszono refe-rat o powszechnem, bezpośrednim, tajnem i rów-nem głosowaniu, jak również o wyodrębnieniu Galicji. Rezultat zebrania był bardzo dziwny. Włościanie oświadczyli się jednogłośnie za sa-modzielną Galicją i przeciwko równości pra-wa głosowania, a za zabezpieczeniem interesów polskich w Galicji.

NAJWIĘKSZY SKŁAD FORTEPIANÓW
W. BARABASZ
Kraków, Rynek Nr. 38 I p. Linia A—B.
Dom W-go J. F. Fischera.

Inwentaryzacja kościołów we Francji.

Przeforsowana przez żydów i masonów u-stawa o rozdziale kościoła i państwa we Francji jest teraz wprowadzana w życie przez władze administracyjne. Jedną z pierwszych funkcyj, było spisywanie inwentarzy kościelnych, które mają być oddane przyszłym gminom wyznanio-wym. Władze okazały przytem taką gorliwość, że dopuszczały się świętokradztwa polecając swoim funkcjonariuszom otwieranie ciboriów, nawet gdy tam był przechowany Najświętszy Sakrament. Wywołało to takie oburzenie zwa-śsza wśród ludności wiejskiej, że rząd zląkł się i nakazał zaniechać gwałcenia sanktuariów. Mi-mo to ludność katolicka, zdrażniona do żywego w swych uczuciach najświętszych, widząc w pra-wie drakońskim zamach na swą odwieczną wła-sność duchową, występowała wszędzie prawie (Boulogne sur mer, Alancón, Remiremont, Av-ranches, Vannes, Valognes etc.) z oporem czyn-nym przeciw profanowaniu Świątyń Pańskich i tylko dzięki interwencji kapłanów nie doszło w wielu miejscowościach do krwawych zaburzeń.

W kościołach, w których odbywa się spis inwentarza, księża odczytują przeciw temu pro-test, a następnie odmawiają z ludem wiernym modlitwy zadośćczynne.

W Paryżu przyszło nawet do gwałtownych zaburzeń wywołanych brutalnem postępowaniem urzędników wydelegowanych do spisywania in-ventarza, wśród których byli także żydzi.

Telegramy poniżej zamieszczone dają do-kładny obraz tych zamieszek, które dowodzą, że nawet w Paryżu duch katolicki wcale nie osłabł...

W kościele św. Klotyldy.

We czwartek po południu, jak to już donio-sły telegramy, przyszło do starć w kościele św. Klotyldy. W kościele tym wśród liczego tłumu było wielu senatorów i deputowanych, a także książe Chatre. Przed kościołem radny Odellin wzywał zebranych do protestu. Dyrektor dla spraw municypalnych Meursaria, który przybył dla dokonania inwentaryzacji, wchodzi do ko-ścioła został napadnięty przez tłum, strącony ze schodów i dość silnie pokaleczony. Odwieziono go na merostwo VII okręgu, a do kościoła zawez-wano gwardję. Wtedy przyszło do poważnych zajść.

Gdy o godz. 3 popołudniu przybył prefekt poli-cji Lepine z kompanją pieszej gwardji, tłum zebrany przy głównym portalu, przyjął gwar-dzystów okrzykami a Lepina siłą wciągnięto za barjerki kościoła. Gwardya pospieszyła za nim. Lepine dał gwardyi rozkaz wtargnięcia do ko-ścioła. Przyszło do zaciętej walki. Tłum wyparł gwardję. Wiele osób aresztowano, między tymi jednego księdza. Z agentów policyjnych i gwar-dyi wielu rannych. W końcu wyparto gwardję z poza baryerek, które zamknięto. Znaczna liczba osób mierzyla z rewolwerów do agentów policy-jnych i rzuciła na nich laski, pomarańcze i małe kamyczki.

O godz. 4 popoł. rozkazał Lepine gwardyi rozbić barjery. Gwardja wyruszyła naprzód. Ma-nifestanci bili laskami, na co gwardja odpowie-działa uderzeniami kolb. Po kwadransie barjery pochyliły się z hukiem. O 4 i pół wyprowadzono ostatnie osoby z kościoła. Podczas zajść pokale-czono ich wielu. Gwardja po wkroczeniu do ko-ścioła wyrzuciła na ulicę stołki. Gdy nastał spo-kój, inspektor dokonał szybko spisu inwentarza i oddał się o 5 popoł. W pół godziny później cofnęła się także policja i zebrany tłum, śpiewa-jąc pieśni kościelne. Przedsięwzięto 150 aresztowa-ń. Około 50 agentów policyjnych i gwardzi-stów raniono, a manifestantów około 30.

W kościele św. Piotra.

W piątek przyszło do nowych zajść przy in-wentaryzowaniu kościoła św. Piotra, gdzie zgro-madzeni w kościele zabarykowali wejście, a policja chcąc wejść do kościoła, musiała przy po-mocy straży ogniowej zalać go wodą przez dach. W uzupełnieniu tych szczegółów otrzymujemy następującą depeszę:

Paryż 3 lutego. Liczba rannych podczas wczorajszych manifestacji w kościele św. Piotra wynosi 50, z tego dwie osoby ciężko ranne. — Także wielu policjantów jest zranionych. — W kościele św. Piotra brodzili ludzie po kostki we wodzie. — Urządzona przed zakrystią barykada z krzeseł i ławek, była tak silna, że policja po półgodzinnem wyteżeniu nie mogąc barykady usunąć, musiała w niej wybić przejście do zakry-sty, gdzie się schronili manifestanci. Policja za-przecza, jakoby strzelano z rewolwerów. Prefekt policji Lepine oświadcza, że podczas całego swe-go urzędowania nie widział jeszcze tak zaciętego oporu.

Z Izby deputowanych.

Z powodu wypadków czwartkowych przy-szło na posiedzeniu Izby deputowanych do burz-liwych scen. Deputowani: Briond, Ribot i De-nys Cochin wywołali w tej sprawie dyskusję, a deputowany Ramel zarzucił rządowi i większo-sci naruszenie praw. „Czyny, których się rząd dopuścił, prawo określa jako mord. Rząd dopuścił się mordowania katolików w kościele. Wystąpie-nie Ramela wywołało żywą polemikę między nim a prezydentem Izby Doumerem.

Paryż 3 lutego. Przy końcu posiedzenia Iz-by deputowanych nacjonalista Spronck wraz z kilku deputowanymi konserwatywnymi i nacio-nalistycznymi, którzy byli obecni przy zajściach w kościele św. Piotra, przedłożyli wniosek naga-ny dla policji. Prezydent Doumer oświadczył, że z powodu nieobecności prezydenta ministrów Rouviera nie dopuści do obrad nad tym wnio-skiem. Dep. Ribot oświadczył, że każdy ubolewa nad zajściami wczorajszymi tembardziej, że ar-cybiskup Paryża wydał zlecenia jak najbardziej pokojowe; podobnie wszyscy duchowni nbolewa-ją nad temi zajściami. Ribot oświadcza dalej, że ustawa musi być przeprowadzoną, ale byłoby lepiej, gdyby władze porzuciły się z probosz-czami celem uniknięcia podobnych zajść.

Stanowisko Watykanu.

Paryż 3 lutego. Z Rzymu donoszą, że wiel-kie wrażenie wywołały w kołach Watykańskich zaburzenia, jakie powstały podczas inwentary-zacji kościołów we Francji. Pewien wysoki dy-gnitarz kościelny oświadczył, że rozumie dobrze uczucia katolików francuskich, ale sposobność do oporu została źle wybrana, albowiem inwen-taryzacja właśnie ma na celu oddzielić własność kościelną. W kołach watykańskich zdania są podzielone. Sądzą, że papież wyda wskazówkę dla biskupów, aby powstrzymywali ludność od demonstracji przy inwentaryzacji, obawiają się bowiem, że dalszy opór doprowadzi do represyi ze strony rządu francuskiego.

Ze świata

Przypoda w. ks. Mikołaja. „Cri de Paris“ opowiada o następującem zajściu, które miało się niedawno wydarzyć w Monte Carlo. Wielki książę Mikołaj, przepędzający wiele czasu w sali gry, zaczął szczególniejszą uwagę poświęcać pewnej Francuzce i starać się o pozyskanie jej względów, ta jednakże nie zwracała na niego uwagi. Pewnego dnia wielki książę szepnął coś do ucha kasjerowi i rzuciwszy na stół gry dwa luisdory, wyszedł z sali. Pieniądze padły na numer 13 i numer ten wygrał. Wtedy kasjer

Największy zakład krawiecki w kraju

oraz UBRAN GOTOWYCH WŁASNEGO WYROBU.

Związek katolickich krawców

W KRAKOWIE, ul. Florjańska I. 7 — tuż przy Rynku Głównym
LWÓW, FILIA plac Halicki I, 7.

NA ZAMÓWIENIA WYRABIA NAJWY-TWORNIEJSZE UBRANIA Z MATERYA-ŁÓW KRAJOWYCH I ANGIELSKICH.

zsunął wygraną w kwocie 1440 fr przed ową Francuzkę. „Pan się mylisz” — rzekła. „Nie pani — brzmiała odpowiedź — pieniądze należą do pani.” „Ależ ja nie chcę tego złota!” Z otoczenia zaczęły padać różne złośliwe uwagi i komentarze, kasjer zaś był na tyle niezręczny, że zawołał: „Pani, to wielki książe życzy sobie...” W tej właśnie chwili wrócił w. ks. Mikołaj, Wówczas pewna siebie Francuzka zwróciła się do stojącego obok niej mężczyzny i wskazując na złoto, rzekła: „Oto 72 ludory przeznaczony na ofiary rosyjskiej rewolucji — zechciej pan zająć się przesłaniem tych pieniędzy do odpowiedniego komitetu w imieniu wielkiego księcia Mikołaja.”

Rosyjskie okręty wojenne, pochwycone przez Japończyków w bitwie pod Tsuszimą, oraz wydobyte z dna morskiego pod Portem Artura i Czemulpo, są już włączane — jak donoszą „Petersb. Wied.” — do składu floty japońskiej, pod następującymi nazwami:

Pancernik „Orel” (pojemność 13,500 tonn) — jako „Iwami”.

Pancernik „Pereświat” (pojemn. 12,700 tonn) — „Sagami”.

Pancernik „Połtawa” (pojemn. 10,950 tonn) — „Tango”.

Pancernik „Cesarz Mikołaj I.” (pojemn. 9,700 tonn) — „Iksizima”.

Krażownik opancerzony „Bajan” (poj. 7,800 tonn) — „Azo”.

Krażownik opancerzony „Warjag” (poj. 6,500 tonn) — „Soya”.

Krażownik opancerzony „Pallada” (poj. 6,600 tonn) — „Tangaru”.

Pancerniki obrony nadbrzeżnej: „Admirał Senjawin” i „Admirał Apraksin” — „Minosima” i „Okinosima”, oraz kontrtorpedowce „Biedowoj” — „Helsuki”.

Razem 10 okrętów o pojemności ogólnej przeszło 70,000 tonn.

Z ROSJI.

Obowiązkowa dyskrecja.

Petersburg 3 lutego. „Now. Wrem.” donosi: Członkom rady państwa i urzędnikom drukarni państwowej zakazano pod zagrożeniem natychmiastowego wydalenia udzielania jakichkolwiek bądź informacji prasie. Zakaz ten spowodowany został tem, że ważne projekta ustaw i memorjały, omawiane na posiedzeniu rady państwa, bywały ogłaszane nim dostały się jeszcze do rąk pomocnika sekretarza państwowego, dyrektora kancelarii państwowej oraz członków rady państwa. Doniesienie, że hr. Witte oświadczył, że nieograniczona władza cara nie została w żadnej mierze przez manifest z d. 30 października ukrócona, spowodowało petersburski i moskiewski oddział związku z d. 30 października do omówienia tej sprawy na posiedzeniu odbytem pod przewodnictwem Szipowa. Skutkiem tego związek ten tylko z tem założeniem oświadczył się za gabinetem, że ten urzędywistni zapowiedziane w manifeste podstawy konstytucyjne. — Związek jest zdania, że manifest z 30 października ogranicza władzę monarchii i pozoostawia tylko historyczny tytuł samodzielnego nie naruszonego, co nie może być jednak identyfikowaniem z pojęciem nieograniczonej władzy. Co się tyczy przysięgi na konstytucję, to związek oświadcza się w tej mierze, że wprawdzie car Mikołaj przysięgi nie ma składać, ale jednakże już jego następca musi przysięgę złożyć.

Sprzeczne życzenia.

Woroneż 3 lutego. (P. a. t.) Na wczorajszym posiedzeniu uchwaliła дума miejska, po żywej dyskusji, wniosek domagający się zniesienia stanu oblężenia. Wniosek przyjęto większością 1 głosu. Natomiast na posiedzeniu ziemstwa, które zajmowało się tą samą sprawą, przyjęto po dłuższej dyskusji 29 głosami przeciw 26 głosem wniosek, zawierający życzenie utrzymania stanu oblężenia.

Rozruchy chłopskie.

Petersburg 3 lutego. (Tel. Wl.) Z Saratowa donoszą: W Bałaszwie i w Pokrowskiej rozpoczęły się rozruchy agrarne. Czynnici tam byli i są kozacy. Ludność urządza formalne oblavy na

kozaków. Włościanie gorączkowo uzbrajają się w strzelby i rewolwery. Strażnicy, za pewnem wynagrodzeniem, nie przeszkadzają temu.

Ruch agrarny w Rosji.

Tula 3 lutego. Komisja agrarna utworzona na propozycję ministerstwa skarbu w celu nabywania ziemi, za pośrednictwem Banku chłopskiego agrarnego, otrzymała przeszło 80 ofert od gmin wiejskich. Ośmiu właścicieli dóbr oświadczyło również gotowość sprzedania ziemi.

Z Kaukazu.

Petersburg 3 lutego. (Tel. Wl.) Z Tyflisu do nasza: Pisma miejscowe podają następujące szczegóły zabicia komisarza Mirzajewa i rotmistrza Ikonnikowa. Kiedy obaj urzędnicy jechali na miejsce swego urzędowania, około Agdamu napadła na nich banda Tatarów. Zatrzymawszy powóz, Tatarzy wyciągnęli obydwoh, poczem komisarzowi i rotmistrzowi ucięli głowy, które zabrali ze sobą, a ciała ich pozostawili na miejscu.

Z Władywostoku.

Petersburg 3 lutego. (Tel. Wl.) Z Władywostoku donoszą do pism tutejszych następujące szczegóły o buncie wojskowym: Agitacje od dość dawna prowadziły dobrze zorganizowane partje rewolucyjne. Ciagle odbywały się wiece, w których uczestniczyli w znacznej liczbie żołnierze. Dnia 23 stycznia odbył się taki wiec w cyrku przy udziale 2000 uzbrojonych marynarzy i żołnierzy. Postanowiono wysłać do komendanta deputację w asystencji siły zbrojnej z żądaniem uwolnienia aresztowanych i cofnięcia represyjnych zarządzeń. Komendant deputacji nie przyjął, oświadczył, że demonstrantów rozpędzi siłą, a wobec zbliżenia się tłumu, zaczął strzelać z dział maszynowych. Żołnierze odpowiedzieli ogniem karabinowym i rozpoczęła się formalna bitwa, która zakończyła się ustąpieniem rewolucjonistów. Dnia następnego w baterji Inokentjewskiej odbył się wiec, a w wielu innych oddziałach wojskowych dało się zauważyć wrzenie wśród żołnierzy. Gdy generał Seliwanow począł wzywać żołnierzy do spokoju, dało doń kilka strzałów, które raniły go niebezpiecznie.

Kongres muzułmański.

Petersburg 3 lutego. „Now. Wremja” donosi: Minister spraw wewnętrznych Durnowo zezwolił na odbycie planowanego muzułmańskiego kongresu, lecz z wykluczeniem jawności obrad.

Walka z Łotyszami.

Libawa 3 lutego. W ostatnich dniach rozstrzelano w miejscowości Brekula 20 Łotyszów za udział w powstaniu. Agitator Strauss, który należał do organizacji wojennej został przez sąd wojenny zasądzony na śmierć przez powieszenie. Codziennie odbywają się wykonania wyroków śmierci.

Telegramy.

Wiedeń 3 lutego. (Tel. Wl.) Umarł tu dr. Stanisław Stojalowski adwokat, poseł do Rady P. i wiceburmistrz Tarnowa.

Serbja i Austria.

Belgrad 3 lutego. Na wczorajszym posiedzeniu skupeczyny, po bardzo długiej dyskusji, przyjęto porządek dzienny wyrażając, że postępowanie rządu w kwestji unii celnej było poprawne.

Zderzenie okrętów.

Hamburg 3 lutego. Angielski parowiec „City of Berlin” najechał ostatniej nocy na hamburski okręt „Karl Kjehn”. Z załogi utonęło 6 ludzi. Dwie osoby zdołano uratować.

Paryż 3 lutego. Specjalny korespondent „Eclair” z obozu pretendenta Buamary donosi, że ten oświadczył: Konferencja w Algeiras nie może doprowadzić do niczego. Niemcy protegują Sultana. Otóż niechaj po konferencji wkroczą Niemcy do Marokka i dojdą aż do Fezu, a byłbym pewny, że ich pobiją. Za 1½ miesiąca chcą wyruszyć do Fezu na czele 30.000 piechoty i 10.000 konnicy.

Paryż 3 lutego. Rada ministerjalna wypracowała w głównych zarysach projekt ustawy o utworzeniu korpusu żandarmerji złożonego z 3000 żandarmów, których możnaby używać w razie strejku i zaburzeń zamiast wojska.

DZIAŁ EKONOMICZNY.

Akc. austr. Zaki	k. h.	Akcje tureckie tyt.	k. h.
kred.	678 50	Gal. akc. Tow. kop.	647
Węgr. Zakł. kr.	802 50	Oblig. węg. indem.	96 45
Anglobanku	329 75	Renta majowa	100 15
Unionbanku	563 25	Austr. renta ker.	100 20
Länderbanku	443	Węg.	96 60
Bankvereina	565 90	561. Listy t. kr. ziem	99 25
Bodenkredit	11	4 proc. „ Banku h.	98 65
Gal. Banku hip.	534	4½% „ „ „	100 20
Kolei państw.	673	5% „ „ „	111 75
„ poładn.	127 75	4% „ „ „ kraj.	99 55
„ Elbethal	446 50	4½% „ „ „	101 55
„ Północnej	56 70	5% „ „ „	99 90
„ Czerniow.	581	4% Gal. Obl. prop.	99 50
Alpiny	538 50	4% Gal. poz. k. z 1893	98 05
Rfina Muranyi	545 50	4% Poz. m. Lwowa	152
Prask. Tow. żelaz.	26 62	Losy tureckie	117 40
Fabryki broni	372	Marki	250 25
Tureckie tytoniow.	647	Ruble	
Gal. karp. Tow. naf.			

Uspokojenie. Spokojne przy ustalonych kursach. Kroleje państwowe i poudniowe bardziej ożywione.

Nadesłane.

Za otrzymane ze wszelkich stron objawy współczucia po stracie ukochanej naszej żony i matki ś. p. Marji Piątkowskiej i za oddanie jej ostatniej przysługi składamy wszystkim serdeczne „Bóg zapłać”.

Dr. Marjan Piątkowski z dziećmi.

MIECZYSLAW HORBOWSKI

były profesor śpiewu solowego Konserwatorium w Warszawie i w Moskwie, obecnie nowomianowany profesor krakowskiego Konserwatorium, przyjmuje *lekcje prywatne*. — Zgłoszenia przyjmuje osobiście w Konserwatorium od godziny 12—1.

Ces. i król. nadworny fotograf

B. HENNER

otworzył

zakład fotograficzny

przy ul. Szewskiej, 27, w Krakowie.

Zakład otwarty codziennie od godz. 9 rano do 6 wieczór. Zdjęcia wykonuje się codziennie bez względu na stan powietrza.

Pewien sławny Doktor medycyny pisał w ostatnich czasach do swej wychowanki: „Jako Doktor i twój opiekun zalecam Ci, abyś nie używała żadnych różów ani blanszów, wyjąwszy jedynie cokolwiek Creme Simon'a każdego poranku, a zachowasz powłokę ciała czystą i bez skaży.”

G. Simon w Paryżu ulica Faubourg St. Martin Nr. 59.

Sanatogen

źródłem wzmocnienia i odświeżenia

dla wszystkich, którzy czują się osłabieni i wynędzani, nerwowi i pozbawieni energii. Broszury od Bauer & Cie, Berlin S. W. 48.

Najlepsze mleko alpejskie zawiera:

NESTLE MACZKA DLA DZIECI

dla niemowląt, rekonwalescentów i chorych na żółtaczkę. — Prawdki do celów doświadczalnych a Kr. 1. — Dla p. T. Akuszerki zawsze do dyspozycji gratis dawki. — W różnych handziach broszurki.

W Krakowie u Reima i Sp.

do nabycia we wszystkich aptek. i drogueriach.

Ceny umiarkowane.

ANGIELSKIE PASTY DO BUCIKÓW. PRAWIDŁA.

OBUWIE

IGNACY WROBEL

Obuwie dla Pań wykonuje się według najnowszych fasonów. — TRZEWKI „Lawn-Tennis”. — BUTY WOJSKOWE WEDŁUG NAJNOWSZEGO PRZEPISU.

DAMSKIE i MĘSKIE z najlepszych angielskich, francuskich materyali, eleganci fason — UMIARKOWANE CENY — POLECA

KRAKOW, PLAC MARYACKI L. 1 obok handlu R. Herliczki i R. Wiskidy

Ceny umiarkowane.

Zamówienia z prowincji według nadesłanego bućka.

Apteka Dr. Richtera
pod „złotym lwem“ w Pradze,
ulica Bělehravská No. 5a nivy. Wynalazki i odkrycia

Ceres

CERES jest marką ochronną kokosowego tłuszczu do potraw „CERES” i soków owocowych „CERES”

Gospodyni pragnąca podnieść stan zdrowia w gronie swojej rodziny, użyje wyłącznie „Ceres” kokosowego tłuszczu do potraw kuchni, a do stołu poda tylko soki owocowe „Ceres” z fabryki środków spożywczych „Ceres” w Aussig.

Preparat ten podlega chemicznej kontroli przez wyrostek k. Ministerstwo dla spraw wewn. aprobowanego Zakładu badawczego, dla środków spożywczych i napojów Wiedeń, IX, Spitalgasse 31.

Kupujący kokosowy tłuszcz do potraw „Ceres” jest uprawniony, zakupiony towar w oryginalnym opakowaniu dać w wymienionym zakładzie do bezpłatnego zbadania.

awna ochrona: Każde naśladowanie i każdy przedruk podpada karze. Niezależnością ustaw. Należy się nie można.

Sędzia: Pan jesteś oskarżony o to, żeś Pan prawie wszystkie pieniądze, do ostatniego halera, wydał niepotrzebnie na zupełnie liche i bezskuteczne środki, chociaż Pan, jak prawie każdy, musiał wiedzieć, że tylko Thierrego balsam i maść centyfoliowa są jedynymi najpewniejszymi, najskuteczniejszymi i niezawodnymi środkami leczniczymi we wszelkich wypadkach, a to zostało też stwierdzone tysiącami podziękowań.

Oskarżony: Niestety, dałem się namówić kilka razy i usieknę się do pierwszych lepszych, szachwalanych mi środków lianych i bezskutecznych i fałszywych balsamów, czego teraz bardzo żałuję.

Sędzia: Nieświadomość nie jest podług ustawy żadnym uniewinnieniem lub usprawiedliwieniem. Dlatego nie kasuję Pan przysięść sobie lekarzy z tysiącami podziękowań aptekarza Thierre o w Pręgradzie, ty się ja przecież wysła każdemu na życzenie za darmo oplatę?

Oskarżony: Niestety i ta okoliczność nie była mi znana.

Sędzia: Pod warunkiem, że to Pan uczyni teraz, jesteś Pan tym samym uwolniony od oskarżenia za przekroczenia popełnione przez to, Pan nie troszczył się, jak tego obowiązek wymaga, o zdrowie swoje i innych. Powinieneś też Pan w przyszłości zaniechać nabywania i używania wszelkich innych lianych i bezskutecznych surogatów i fałszyków, a trzymać się zawsze tylko balsamu i maści Thierrego, jako jedynych prawdziwych, nieszkodliwych i skutecznym środków. Przypisy słowia chcą, żebyśmy ich wszyscy ściśle przestrzegali, a nieposzanowanie ich, czy to z skutku nieświadomości, czy też wskutek niedbalstwa, łączy się z sobą naprawdę surową karę przez chorobę, lub też co najgorsze przez osłabienie zdrowia.

Ka pomocy cierpiącej ludzkości i ku złagodzeniu bólu i do obcy Thierrego balsam i maść centyfoliowa najniezawodniejszą i niepojęniejszą Pan już dłużej cierpieć, jeżeli Pan to, przystępnie bardzo do tego, ki, zawsze będziesz miał w domu i bez przerwy ich używać.

Thierrego balsam jest niezrównanym środkiem przeciw kaszlowi, niemu, cierpieniom płucowym, zółtem, zapaleniu gardła, chrypce, zapaleniu zębów, cierpieniom płucnym, zwróceniu wątroby, kurem żołądka, kolikom, zółtem w trawieniu — szczególnie przeciw influencji i t. d. i sprowadza na pomoc i skutek.

O na 12 małych fiasek lub 6 dużych, lub też jedna wielka osobliwa fiaska z patentowanym emblematem 5 K oplatnie.

Thierrego maść centyfoliowa jest środkiem Non ultra przeciw wszelkim chociażby nie wiedząc zastarzonym ranom, zapaleniom, dolegliwym śladom, stwardnieniu pierś, podbiegnięciu krwi, odmom, puchlinom, wsiękom, ranom, różym, tworom, wadymkom, ranom a ściśle powst. lymf. pienia i t. d.

Rozmieszka ranę i wyciąga z niej bez bólu oboce ciała, które się dostało do niej, jak ołów, drzazgi, piasek i t. d., zapobiega sawcasu, prawie zawsze zakażeniu krwi i sprawia, że nieboleśna operacja jest zbyteczną.

Cena 2 stołków oplatonych 3-60 K.

Broszurę z tysiącami oryginalnych podziękowań otrzymuje na życzenie każdy za darmo oplatę.

Wysła tylko po otrzymaniu należytości lub zaliczki.

Aptekarz A. Thierry w Pręgrada bei Reibitzsch-Sauerbrunn.

Dostać można we wszystkich aptekach i drogueryach.

Dla kościółów — sal radzieckich, sokolich, koncertowych dla Towarzystw kasyńowych, Teatrów i t. d.

Z powodu zmiany lokalu sprzedajemy „RESU SA URZĘDNI-CZA” w Krakowie ul. Lubiez, Nr. 5 w nżyciu będący

Pająk gazowy

(z dawnego budynku parlamentu anst-yackiego), który z małą przeróbką może być użyty na lampy naftowe lub świece — cały żelazny, średni y 2-45 m., a wysoki 3-5 mtr. o 82 lampach, z tego na górnym pierścieniu 8 z umbrami mlecznymi, na dolnym pierścieniu 24 lampy ze szklanymi umbrami.

Zeszłego roku cały nowy pobrazowany

Sprzedany będzie dnia 3 marca 1906 dającemu najwyżej szą kwotę, nie niższą jak 300 kor.

Za nadstaniem 1 K.O. wyśle sekretaryat resursy opłatnieli ograżowany rysunek wielkości 41-25 cm 228 3

Regularna bezpośrednia komunikacja przewozowa z Bremen, pospieszajmy i pocztowymi parostatkami.

DO STANOW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI: (Nowego Jorku, Baltimore, Galveston) Brazylii, Argentyny (Buenos Aires), Australji, Japonji etc.

Wszystkie wyjaśnienia w sprawie podróży, udziela i bilety sprzedaż.

Generalna Agentura Poln. niem. Lloyd we Lwowie, ul. Grodecka 93.

Korosp. w językach: polskim, ruskim, niemieckim.

KTO

NIE MA APETYTU niech spróbuje używać do potraw mięsnych musztardy Fr. A. Lenerta. Jedyna przyprawa nadająca apetyczny smak wszelkiemu potrawom mięsnym. Przyczynia się również do dobrego trawienia. 1 Flaszka 60 ct. 10 Flaszek 5.50 złr. — Gratis posyłam próbkę, prosząc o podanie dokładnego adresu.

FR. LENERT Kraków ulica Sławkowska 1. 6 handel koreczny, kolonialny, skład win, araku, koniaków itp.

1 26

Szyldkretowe szpilki i grzebienie bardzo tanio!

Rogowe szpilki do włosów Grzebienie — szczotki — gąbki i szczoteczki do zębów poleca

Skład Apteczny Mr Jadw Klemensi wiczowej w Krakowie, ul. Rarmolicka 15.

Marmolada owocowa do Paczków

bardzo dobra 1/4 f. 12 halerzy W BAZARZE SPOŻYWCZYM M. Nodzeńskiego Floryańska 40. 276 5

POLECA rozmaite wyborowe gatunki KAWY palonej najnowszym i najlepszym sposobem za pomocą gorącego powietrza po cenach najprzystępniejszych.

1881 0

Pierwsza Krakowska elektro-mechaniczna

PALARNIA KAWY

M. JAWORDICKI KRAKÓW Rynek gł. 44.

Północno Niem. Lloyd, (Norddeutscher Lloyd)

Generalna Agentura dla Galicyi we Lwowie, ul. Grodecka 93.

Kwarantana dla pasażerów z Galicyi została zniesioną wobec czego pasażerowie do Ameryki mogą zaraz z Bremen odjeżdżać.

Regularna bezpośrednia komunikacja przewozowa z Bremen, pospieszajmy i pocztowymi parostatkami.

DO STANOW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI: (Nowego Jorku, Baltimore, Galveston) Brazylii, Argentyny (Buenos Aires), Australji, Japonji etc.

Wszystkie wyjaśnienia w sprawie podróży, udziela i bilety sprzedaż.

Generalna Agentura Poln. niem. Lloyd we Lwowie, ul. Grodecka 93.

Korosp. w językach: polskim, ruskim, niemieckim.

Zakład haftów artystycznych, kościelnych i salonowych, oraz pracownia szat liturgicznych „STELLA”

Kraków, ulica Floryańska 1. 31 i p. wykonuje wszelkiego rodzaju ozdoby zapomocą haftu, złotenia i malowania dla aparatów kościelnych, chorągwi i sztandarów. Przyjmuje do haftu lub malowania kostiumy stylowe, wyprawy śliczne, toalety balowe, szale, makaty, gehelny, zastawy stołowe, wacblarze i t. p. przedmioty zżytkowe. Restauruje tkaniny starożytne, jak ornaty, nazy szmatki i porzki dywany. Wykonanie pod względem artystycznym i technicznym odpowiada najwybredniejszym wymaganiom. Ceny umiarkowane.

Każdy Kawy zdrowia

która zmieszana z 1/4 częścią kawy ziarnistej, zadowolni nawet najwybredniejszych smakoszy.

OSOBOM wątłym, niedokrewnym i dzieciom należy podawać samą

Kawę zdrowia

z fabryki w Podgórzu bez dodatku ziarnistej. 1 kg. kosztuje tylko 80 ct. czyli 1 Kor. 60 hal.

!!! 5 KORON !!!

Wspaniały szwajcarski Anker-Remontoir zegarek, systemu Reskopf, o doskonałym, silnym, automatycznym werku, zabezpieczonym pancernem, a pięknym emalowanym cyferblatem (nie z papieru), w eleganckiej niklowej oprawie, opatrzonej plombą ochronną, idący 36 godzin (do 12 godzin), posiadający ozdobne, złote wskazówki doskonale uregulowany, z 3-letnią pisemną gwarancją za szlugę. Kor. 5- taki sam z wskazówką 10- 6- 10- 12- 15-

W eleganckiej srebrnej oprawie bez wskazówki sekund. 10- sam z wskazówką sekundową. 12- 15-

Zamiana dozwolona, lub zwrot pieniędzy bez żadnego potrącenia. Wysyła za zaliczką. 414 0

Pierwsza fabryka zegarków HANNS KONRAD w Brück (Czechy) Nr. 349. Bogato ilustrowany katalog z przeszło 1000 wzorami wysła się każdemu na żądanie darmo i oplat.

REIM I SPÓŁKA, KRAKOW, RYNEK L. 37. LINIA A-B.

polecają po cenach najumiarkowanych.

PERFUMY

z pierwszorzędnych firm krajowych i zagranicznych.

NAJMODNIEJSZE ZAPACHY
WODY DO WŁOSÓW

Wody, pasty i proszki do zębów. — Gliceryna płynna i w tubach, zgęszczoną przeciw pękaniu skóry. — Pudry angielskie, francuskie i krajowe. — Puder brylantowy na włosy. — Puszki i tabeczki do pudru.

GRZEBIENIE

Waciarze japońskie. — Nakłony na fotografie. Papiery transparent. na szyby

PANTOFELKI domowe. TRZEWIKI do gimnast.

RURKI DO WŁOSÓW. — MASZYNI, SPIRYTUS DO ROZGRZEWANIA TYCHŻE. — PENDZLE I MYDELNICZKI DO GOLENIA, PASKI DO OSTRZENIA BRZYTEW

Gąbki toaletowe, Wanny i miednice gumowe składane, Rękawiczki i taśmy do nacier. ciała.

SZCZOTKI

Longlife - Ozenateur. Lampki platynowe. Lampki formalinowe Hygiea.

Podszewy wkładkowe. Gumki pod obcas.

Kalosze rosyjskie.

PERFUMY

francuskie na wagę.

MYDŁA toaletowe pierwszorzędnych firm. MYDŁA lecznicze, Kosmetyki, Brylantyny i Olejki na włosy i wąsy.

SASZETKI DO BIELIZNY

w rozmaitych zapachach.

FARBY NA WŁOSY.

Srodki do kadzenia

Salts Americain, i Lavender, Woń szpilkowych lasów, Trocizki i t. d.

APARATY I PREPARATY

do upiększenia twarzy, rąk i palców, jakoteż środki higieniczno-kosmetyczne do pielęgnowania włosów polecane przez Lecznicę kosmetyczną Dra L. LUSTERA w Krakowie.

Środki na odciski.

ROZPYLACZE DO PERFUM I INN. PŁYNÓW. OPASKI NA WĄSY.

Karnawał

rozpoczyna się z dniem 1-go lutego; jest to najulubieńszy miesiąc dla wszelkiej młodzieży, a nawet osób starszych potrzebujących rozrywki po całodziennym zmudnej pracy, tak umysłowej, jak i fizycznej, nawet u ludu wiejskiego w tym miesiącu kojarzy się najczęściej małżeństw, aby z tego tytułu rozweselić i zabawić się mogli. Jak dotąd mieliśmy długą i smutną jesień, po której nastąpiła upragniona zima, a jeszcze więcej upragniony karnawał, na który niżej podpisany ma do dyspozycji P. T. Publiczności kilkanaście obszernych sal do wyboru, stosownie do ilości osób, a mianowicie kilka sal mniejszych na 25 osób, 2 osobne gabinety z pianinami, dużą salę, w której z łatwością zmieścić się może kilkaset osób. Wyżej wymienione sale i gabinety są do dyspozycji P. T. Publiczności na wszelkie bale, zabawy i wesela. Przy zamówieniach na bale, zabawy i wesela sala bezpłatnie. Oprócz wyżej wymienionych sal jest wielka sala na koncert, większe zebrania towarzyskie, które ze względu na kiepski karnawał odstępuje bajecznie tanio, bo prawie za zwrotem własnych kosztów. Ceny potraw i napojów po bardzo niskich cenach. Kuchnia pod kierunkiem najlepszych sił kulinarnych, potrawy na świeżem maśle dają mi możność zadowolnić najwybredniejsze gusta.

Z poważaniem

Adolf Morawiecki

restaurator Hotelu saskiego w Krakowie.

Technikum Mittweida

Dyrektor: Prof. A. Holzt.

Królestwo Saksa.

Wyższy Zakład naukowy dla wykształcenia w elektrotechnice i budowie maszyn. Oddzielne oddziały dla inżynierów, techników i wermistrzów.

Laboratoria elektrotechniczne i maszynowe. Warsztaty fabryczno-naukowe. W roku szk. 36 było kształcących się 3610. Programy etc. udziela Sekret.

Zamów Pan sobie skrzypce

za K. 5.—, 6.—, 8.—, 10.—, 12.—, 16.—, 20.—, 30.— i t. d., lub też CYTRĘ za K. 12.—, 16.—, 20.— i t. d., WIOLONCZELĘ za K. 12.—, 15.—, 17.—, 25.— i t. d., KONTRABAS za K. 26.—, 50.— i t. d., lub GITARĘ za K. 6.40, 7.20, 8.—, 11.— i t. d., C-B-FLÜGELHORN, TRĄBKĘ F. (w kształcie S) tylko K. 26.—, 32.— u A. Osmana a będzie Pan zadowolonym z przysłanych przedmiotów. Wszystkie instrumenta muzyczne, przybory i trwałe struny dostarcza po najniższych cenach. — Wielki katalog gratis.

Adres: A. Osmane, Schonbach — Czechy.

Pomyślność w rodzinie zależy od zapobiegliwości naszych pań!

Kathreiner Kneippowska kawa słodowa

Jest jedyną kawą słodową, która skutkiem Kathreiner specjalnego preparatu zawiera ulubiony aromat i nader przyjemny smak kawy ziarnistej. Jej doniosłe powszechnie uznane zdrowotne zalety, stwierdzono wielokrotnie przez najwybitniejszych pań nauki.

Codziennie użycie tejże oprócz poleźnego zaoszczędzenia wydatków w gospodarstwie domowym przedstawia nieocenioną wartość osobliwie dla młodego wieku!

Przy zakupie należy dobić nie i z naciskiem wymienić nazwę KATHREINER i żądać wyłącznie tylko oryginalnych pakietów zaopatrzonych marką ochronną «Księżka proboszcza Kneipp».

W dniu 27 stycznia zginęła

suka gończa

maści żółtej, wzrostu niewielkiego, z długim łańcem hem na szyi (bez obojczy) Łaskawy znalazca zechce się zgłosić do Administracji „Głosu Narodu”, gdzie otrzyma dalsze informacje, oraz nagrodę. 279 3

Sklep towarów miesztanych

z wyszynkiem wina, w miasteczku p owinejowalnym do rze prosperujący, z powodu zantany stosunków do sprz dania pod rozrysuniu w warunkami. Wiadomość pod R. M. T. poste rest. Tarnów. 284 5

Tanie czeskie PIERZE!

5 kilo, świeżo do K. 9-60, lepsze K. 10-60, białe, puchowe, darte, Kor. 18, śnieżno-białe, puch., darte, K. 80, Wysła opłatnie za pobranie Zwrot lub wymiana dozwolona zwrotem porta. — Benedict Sack Lobes 284, p. Pilsen, Czechy. 33

5° NA RZECZ TOW. SZKOŁY LUDOWEJ.

BIBULKI I TUTKI CYGARETOWE

PROMIEN

PRZEZ INSTYTUT CHEMICZNY C. K. UNIwersYTETU LWOWSKIEGO

Za najlepsze uznane.

Wszędzie do nabycia.

Fabryka: Lwów, ul. Pańska — boczna.